

Через 2 місяці розшукали сина у ворожій державі завдяки допису в соцмережі

Подробиці — на с. 4,6

Фотоколаж із сайту suspline.media.

Сергійко Сорокопуд ще й досі не відійшов від того жахіття, яке довелось пережити.

Суперові страви з баклажанів с. 11

ГАЗЕТА *на вихідні*

10 серпня 2022 року №30(243) Ціна 7 грн

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Фото із сайту pravda.com.ua.

Андрюс Тапінас запустив інформаційну хвилю, яка змусила говорити про зброю для України від пересічних європейців.

Як литовський журналіст спонукав світ збирати гроші на «Байрактарі» для України

«Підніміть голову вгору, подивіться, чи не летять бомби. Ні — і це завдяки ЗСУ»

Анастасія РІНГІС,
для pravda.com.ua

Андрюс Тапінас (на фото) — литовський телевізійний ведучий — у травні 2022 року першим оголосив збір на «Байрактар» для

Збройних сил України. Майже 6 мільйонів євро надійшло не за 3 тижні, як плачували, а за 3 дні. За ним такий самий збір реалізував Фонд Сергія Притули. А дніми подібну акцію закінчили польські активісти, й одразу оголосив про збір на «Байрактар» канадський фонд.

“
Майже 6 мільйонів євро надійшло не за 3 тижні, як планували, а за 3 дні.

По суті, Андрюс Тапінас запустив інформаційну хвилю, яка змусила говорити про зброю для України від пересічних європейців. Як йому це вдалося?

Продовження матеріалу — на с. 6

● ЖИТТЯ ТРИВАЄ

Фото із сайту rubryka.com.

Наталія Степаненко і її доночка Яна — незламні!

Мама і доночка, які втратили ноги внаслідок ракетного удару росіян, отримали протези

Історія до сліз — на с. 3

● КОЗАЦЬКОГО РОДУ!

Фото з особистого архіву Олександра ПОЛОЖИНСЬКОГО.

«Ми готові були стріляти»: Положинський розповів, як ледь не вбили побратима через російську мову

Читайте про це на с. 8

● СЛАБЕ НА ГОЛОВУ

Куди б не їздив путін, забирає із собою... своє гімно

Фотоколаж із сайту durdom.in.ua.

Розповідь про це — на с. 12

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Фото із сайту cpl.com.

І стануть вони перегноєм в українській землі...

Північна Корея пропонує кремлю 100 тисяч «добровольців» для війни в Україні

Цим хваляться російські пропагандисти на своєму телебаченні

Василь КІТ

Про це заявив російський експерт із питань оборони Ігор Коротченко, хоч жодних підтверджені цим словам він не надав. «Є повідомлення про те, що 100 тисяч північнокорейських добровольців готові приїхати та взяти участь у конфлікті... Якщо Північна Корея висловить бажання виконати свій міжнародний обов'язок боротьби з українським фашизмом, ми маємо дозволити їм», — сказав Коротченко в ефірі пропагандистського Першого каналу.

За його словами, у північнокорейців «багатий досвід ведення контрбатарейної війни». Ці слова висміяло американське видання New York Post, нагадавши читачам про успішне застосування Збройними силами України американських ракетних систем HIMARS.

Від себе можемо додати, що дурнуваті заяви про десятки тисяч «добровольців» із інших країн, які готові помирати за путіна, свідчать про те, що росії справді все важче збирати на війну «гарматне м'ясо» по бідних віддалених республіках РФ. Тож їхнім пропагандистам залишається лише лякати нас і тішити себе нереальними 100 тисячами корейських бойовиків.

● ПРЯМА МОВА

Борислав БЕРЕЗА, воїн ЗСУ, колишній нардеп, здивований, що президент Зеленський доручив саме Головнокомандувачу ЗСУ Валерію Залужному «розглянути питання збільшення ППО на Харківщині»:

Прочитав новину. Протер очі. Знову прочитав новину. Зрозумів, що якісь мерзотники вводять президента в оману і навмисно неправильно його інформують. Бо інакше президент Зеленський знати, що забезпечення армії будь-якою зброєю лежить на Міністерстві оборони України. А якщо цієї зброї немає або її не вистачає, то це значить, що Міністерство оборони не забезпечило нею українську армію і навіть генерал Залужний не зможе її надати Харкову. Бо її немає. Цікаво, хто так дурить нашого президента та не розповідає йому правду? Ганьба цим недолугим радникам, які так ганьбллять президента України.

● НЕЛЮДИ

Розслідувачі з'ясували, хто катував українського військовополоненого

Загарбником, який знущався, а згодом убив українського бранця, є тувинець на ім'я Очур-Суге Монгуш

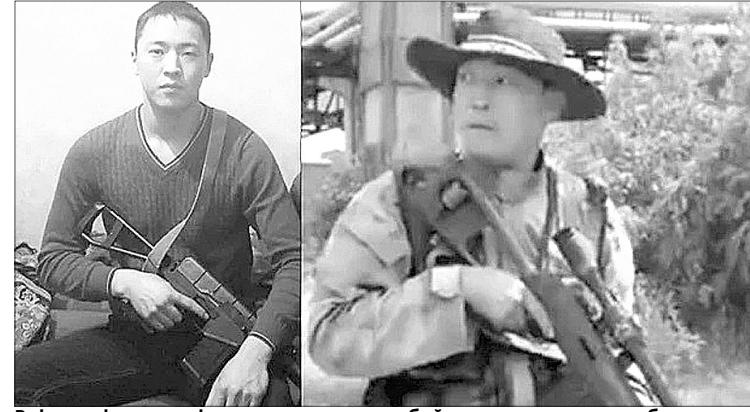
Василь КІТ

Про це йдеться в опублікованому 5 серпня матеріалі відомих у світі журналістів-розслідувачів The Insider і Bellingcat.

Нагадаємо, що 28 липня у соцмережах з'явилася інформація про знущання окупантів над нашим полоненим. Автори стверджували, що українцю відрізали геніталії, а згодом застрелили. Було розміщено також відео злочину.

У Bellingcat і The Insider зазначили, що «головного участника цих катувань, який красувався в ковбойському капелюсі, вже намагалися знайти різні ЗМІ, але їхні спроби ідентифікації були помилковими». Розслідувачі Bellingcat стверджують, що саме вони встановили справжнього злочинця — ним виявився 29-річний уродженець російської республіки Тува на ім'я Очур-Суге Монгуш, який є членом батальйону «Ахмат».

Розслідувачі описали, що виявляли Монгуша за його присутністю на інших відео з України, зокрема знятих професійними російськими пропагандистами, а також слідами, які окупант залишив у соцмережах.

Впізнати ірода-росіянина вдалося за ковбойським капелюхом та браслетом.

Монгуш намагався заперечувати свою присутність на конкретному відео та участь у бойових діях, проте водночас «плутався у свідченнях».

Впізнати росіянина вдалося за ковбойським капелюхом та браслетом. Крім того, на відео з катуваннями зафіксований автомобіль ІКСО Samand. І загарбник, і авто з'явилися на щонайменше

5 відеороликах, опублікованих російськими пропагандистськими ресурсами. Вдалося також встановити номер телефону Монгуша і зв'язатися з ним безпосередньо.

У публікації йдеться, що військовий намагався заперечувати свою присутність на конкретному відео та участь у бойових діях, проте водночас «плутався у свідченнях». «Хоч той і заперечував свою причетність, його свідчення остаточно підтвердили його провину», — зробили висновок журналісти-розслідувачі.

Розплата чекає на кожного російського злочинця, який прийшов на українську землю!

● СМЕРТЬ ВОРОГАМ

«Їм страшніше, ніж нам»: генерал Марченко дав прогноз, коли закінчиться гаряча фаза війни з росією

Вона триватиме до кінця 2022 року. Довше не витягне ані росія, ані Україна

Леонід ОЛІЙНИК

«Чекаємо того ж самого, що й під час першої фази наступу. За тим самим планом вони мають намір піти на Миколаїв, але я хочу всіх заспокоїти: не треба їх боятися. Їм страшніше, ніж нам. Вони теж бо-

яться. Треба чинити опір. Будемо бити, будемо їх виганяті. Це наша земля, ми нікого не боїмося і нікого сюди не пустимо», — сказав Дмитро Марченко (на фото), який керував обороною Миколаєва у перші тижні повномасштабного вторгнення.

Він звернувся до російських військових, яких насильно зігнали в Україну, із закликом здаватися і пообіцяв, що в такому випадку вони будуть жити.

Також генерал-майор озвучив власний прогноз щодо тривалості гарячої фази війни. «Я дуже рідко берусь прогнозувати, але довго гаряча фаза війни тривати не буде. Ні вони, ні ми не потягне-

мо її довго. Я думаю, що саме гаряча фаза закінчиться до кінця цього року однозначно», — сказав Марченко.

Щодо звільнення окупованих росією територій, зокрема Херсонщини, то генерал-майор назвав низку факторів, які на цей процес безпосередньо впливають. «Це залежить від того, чи нададуть нам ту зброю, яку обіцяли наші партнери. Коли ми будемо знати, скільки її дадуть, тоді можна буде робити якісь прогнози. Зараз це важко передбачити. Але ми будемо битися — з нею чи без неї. Треба буде — будемо вилами виганяті окупантів», — наголосив Дмитро Марченко.

● ЖИТТЯ ТРИВАЄ

Фото із сайту rubryka.com.

Наталя Степаненко та її 11-річна дочка Яна проходять перший етап протезування у Каліфорнії.

Мама і доњка, які втратили ноги внаслідок ракетного удару РФ по Краматорську, отримали протези

Жінці відірвало одну нижню кінцівку, а її неповнолітній дитині — обидві

Василь КІТ

Зраз Наталя Степаненко та її 11-річна дочка Яна проходять перший етап протезування у Каліфорнії. «Яна була у пеклі і повернулася! Путін хоче зупинити Україну, але він не здатен зупинити 11-річну дівчинку. Гляньте на неї! Її підірвали, але вона незламна!» — каже про свою пацієнту американський реабілітолог Пітер Герш. Реабілітація у мами з доњкою буде тривати. Сім'я живиме в США близько року. Там українцям уже допомогли знайти житло та оплатити страхування. Постраждалі отримали навчальні протези завдяки програмі The Right to Walk Foundation.

“**Реабілітація у мами з доњкою буде тривати. Сім'я живиме в США близько року.**

Після завершення протезування родина Степаненків планує повернутися до України. Однак і після цього їм знадобляться тривалі консультації лікарів.

Нагадаємо, російські окупанти 8 квітня завдали ракетного удару по залізничному вокзалу в Краматорську Донецької області. У той час на вокзалі перебували тисячі осіб, які чекали на евакуацію. Тоді загинуло 50 людей, з них п'ятеро — діти.

● У НОМЕР!

Солдат Парасюк потрапив у лікарню

Йому зробили операцію на нозі

Василіна СМЕТАНА

Колишній майданівець і народний депутат Володимир Парасюк (на фото), який воює у складі Збройних сил України, перебуває у лікарні.

Там йому зробили операцію. Що саме сталося з Парасюком, наразі не відомо. Проте, судячи з фото, яке він оприлюднив в соціальній мережі, у солдата травмована нога.

У пості Володимир Парасюк подякував усім, хто його оперував і

підтримує зараз. «Спасибі за вашу велику працю, — звернувся він до лікарів. — Ваша передова також не дає можливості нормально відпочити і спокійно поспати. Знаю, що були випадки, коли за день з фронту привозили по 70 наших хлопців і дівчат, і ви усіх рятували. Ви бережете нас, а ми бережемо вас. Ми — одна команда, яка впевнено йде до нашої головної мрії і мети — перемоги!» — написав екснардеп.

Він також додав, що весь період реабілітації використає на допомогу своїм побратимам.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Фотоколаж із сайту armyinform.com.ua

Герої вмирають. І це дуже боляче.

Поспішали укласти шлюб перед війною...

Ден зателефонував в останні перед війною вихідні. Військові розуміли, що вторгнення неминуче, й Ден і його побратим хотіли взяти шлюб з коханими. Була неділя, центри адмін послуг не працювали, а хлопці і дівчата могли вирватися з частини хіба на кілька годин

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»

Уперше за три роки я по-звонила міністру юстиції, й пан Малюська допоміг. Ден скинув foto двох красивих і щасливих військових пар та свідоцтва про шлюб, укладений 20 лютого.

А вже наступного тижня геройчна 72-га бригада, де вісім років служив Ден Миколайович, рятувала і звільнюла Київщину. Якби не він і не його побратими, хто б знає, що було б з нашим містом.

Ми з Марією Іоновою познайомилися з Денисом Хільченком (на фото) у 2015 році біля Авдіївки. Не було такої гарячої точки на фронті, де б не воювали легендарні «Чорні Запорожці». Ми дружили з бригадою, а Дена побратими любили особливо. Дуже добрий, поряд завжди терплисся фронтові собаки, які відчувають щиру солдатську душу. Дуже справжній.

Про загибель Дена я дізналася на похоронах Гліба (Гліб Бабіч «Лентяй» — відомий поет і воїн, автор пісень, очолював волонтерську ініціативу «Брати по зброй»). Що ж ви так, Хлопці...

Герої вмирають. І це дуже боляче.

● НЕСПОДІВАНІЙ ПОВОРОТ

Розшукали сина у ворожій державі завдяки допису в соцмережі

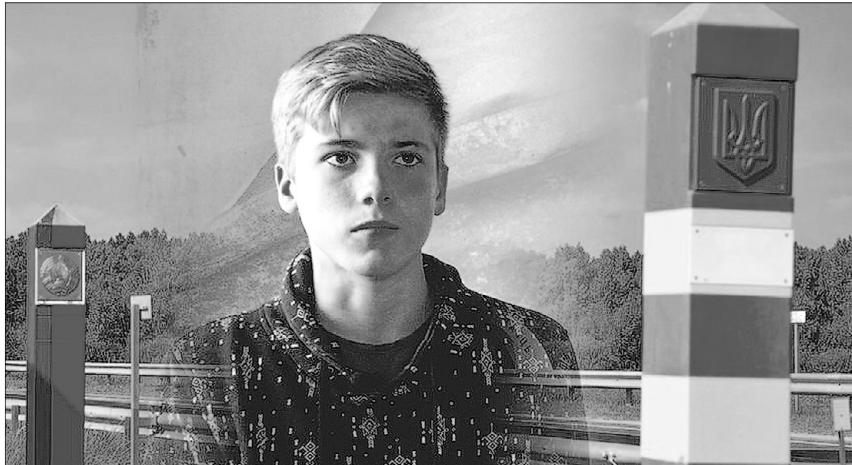
Історія 14-річного важко пораненого хлопчини з Чернігівщини, якого росіяни вивезли в невідомому напрямку на лікування, нині на вустах у багатьох. Супроводжувати його не дозволили, тож можна собі уявити, через що довелося пройти сім'ї й самій дитині

Фотоколаж із сайту suspiline.media.

Олена КАЛЕНЮК

14-літній Сергійко Сорокопуд і тепер виглядає так, як людина, яка пережила великий не тільки фізичний, а й психогічний стрес. Близько двох місяців неповнолітній хлопчина провів у чужій країні, куди росіяни привезли його в напівнепримітному стані. Рідні розповідають, що Сергій уже думав, наче його покинули назавжди.

А починалося все так: під час окупації села Ягідного на Чернігівщині Сергій разом з усіма 10 діб провів у шкільному підвалі, куди московити зігнали понад 350 жителів. 13 березня його з сестрою випустили на поверхню — «подихати й сходити за окропом». У цей момент за кілька сотень метрів упав снаряд. Уламок розізв хлопцеві спину від плеча до пахви на 20 сантиметрів та зламав два ребра.

Близько двох місяців неповнолітній хлопчина провів у чужій країні, куди росіяни привезли його в напівнепримітному стані.

«Дуже боляче було, впав, кров з рота йшла, непримітнів майже, але підбігли люди і забрали мене та відвели до русіків в медпункт», — згадує хлопець. Ніч

Сергій провів у тому ж підвалі. Йому потрібна була операція, тому росіяни вирішили перевезти його до польового госпіталю у село Вишневе. Мама хлоп-

“
Дуже боляче було, впав, кров з рота йшла, непримітнів майже, але підбігли люди і забрали мене та відвели до русіків в медпункт.

чика про біду нічого не знала, бо дуже погано почувалася через життя в підвалі: їй постійно бракувало повітря. Рідні вирішили не казати їй ще про одне лихо. Супроводжувати пораненого Сергія вирішила старша сестра Аліна, однак її не взяли. «Він вже стояв біля машини, замотаний у ковдру, в крові. Росіяни сказали, що забирають його. Говорю: «Я поїду з ним». А вони відповіли, що для мене нема місця. Кажуть: «Ти нікуди не їдеш». То ми йому заховали свідоцтво про народження під ковдру».

Далі разом із пораненими російськими солдатами, пригадує Сергій, його гвинтокрилом транспортували аж до білорусі. Хлопчуна поклали в лікарню для дорослих у Гомелі. Там його оперували, згодом лікували майже місяць, а тоді перевели в дитячу. За наступні чотири тижні він переніс ще дві операції. «Спочатку розкрили рану, дістали дрібні уламочки, потім знову зашили. А друга операція — це вже пересадка шкіри з ноги», — розповів хлопець. У весь цей час він не знав, що з його рідними, а ті й гадки не мали, де його шукати.

Закінчення на с. 6-7

● ПОЛІТИКА

Порошенко в ефірі канадського телеканалу розповів, як зупинити путіна

Люди на всій планеті повинні перестати купувати будь-які російські товари, насамперед енергоносії, які для кремля є лише знаряддям війни

Ольга СОКОЛОВА

Cвіт має запровадити тотальне ембарго на російський експорт, що допоможе зупинити росію. Про це сказав Петро Порошенко в інтерв'ю канадському телеканалу CBC News. Він укотре наголосив, що не можна вірити у жодні домовленості з путіним. «Перше — не довіряйте путіну. А це означає — жодних перемовин з ним, оскільки він розуміє лише силу. Тож і далі буде шантажувати світ. Шантажуватиме Канаду. Шантажуватиме Європу», — зазначив Порошенко. За його словами, енергоносії для путіна — це лише знаряддя та один із стовпів його нападу проти всього світу. «А тому не можна погоджуватися на цю його мову шантажу», — закликав п'ятий Президент.

«Друга порада — не бійтесь путіна. Ми значно сильніші. Правда на нашому боці. Весь світ сьогодні з нами. Разом із росією під час засідань Генеральної асамблії ООН голо-

«Кожен центр, який та чи інша держава сплачує за російський газ чи нафту, перетворюється на бомби та крилаті ракети проти нас, проти українців».

сують лише Північна Корея, білорусь та Еритрея. Три нації в світі. А тому нам необхідно забезпечити депутізацію світу, — підкреслив Петро Порошенко. — Нам слід нарешті повністю зупинити «Північний потік-1». Остаточно забути про «Північний потік-2». Кожен центр, який та чи інша держава сплачує за російський

газ чи нафту, перетворюється на бомби та крилаті ракети проти нас, проти українців».

Порошенко зазначив, що лише за останні три місяці 24 мільярди доларів надійшли до російської скарбниці, і це лише за енергоносії. «24 мільярди. Це занадто. Слід нарешті це зупинити», — додав він.

● ПРЯМА МОВА

Петро ЧЕРНИК, військовий експерт, про те, коли закінчаться російські ресурси у війні:

Ми всі розраховуємо, що у росіян закінчуються ресурси. Це неправда. Закінчуються високотехнологічні якісні ракети класу «Калібр», «Іскандер». Але на 95 відсотків — це війна артилерії. Запасів робочих стволів на початок війни у них було понад шість тисяч. Близько 900 ми знищили. В межах п'яти тисяч робочих стволів у них є. Величезна кількість зброї на складах — її вже знімають. А з технологічної точки зору артилерійський прибір — не така вже складна машина. За запасами руди, з якої робиться низькопробна, але зброя, росія чи не перша у світі. Порох виготовляють із целюлози, яку добувають з деревини. Запаси дерева у них найбільші на планеті. Тому не вважаю, що війна закінчиться ось-ось. Вона може тривати довгий час. Наша проблема буде вирішена тоді, коли Росія розпадеться і в неї заберуть ядерну зброю.

Більше публікацій — на сайті

VOLYN.COM.UA

© НЕ ПРОСТО УКРАЇНКА

«Як тільки я зробила постріл по російському танку, весь страх як рукою зняло...»

Боєць Валерія, оператор ПТРК 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади, розповіла, як знищила танк окупантів

Ярослав ГАЛАС

— **М**и стояли перед селом і чекали на ворожу техніку. Кількість була невідома, але ми знали, що вона рухається прямо на нас, — *розвідає Валерія (на фото) журналісту «Української правди»*. — Влаштували кілька вогневих точок — одну в посадці, другу позаду, близче до блокпоста з бетонними плитами. Я чекала в посадці, і тут по нас почало прилітати з танків. Вони били десь із чотирьох кілометрів, ми їх навіть не бачили через нерівний рельєф. Я зрозуміла, що треба відходити, і побігла до другої точки біля блокпоста. Погода була жахлива: пішов дощ, глина шматками прилипала до підошв. На другій точці був Javelin, і я спочатку взялася налаштовувати його. Але потім подумала: ні, краще все-таки з «Корсара». Під'єднала ракету, подивилася в оптику й побачила, як на дорозі починають повільно підніматися три російські прапори, причеплені до антен бронетехніки. З'явилося нереалістичне відчуття, наче все це не насправді, а якася комп'ютерна гра...

У наступну секунду за 300 метрів від мене на дорогу виповзає перший танк — великий, жирний Т-72 із російським триколором. І я зразу роблю пуск. У цю ж мить весь страх і відчуття нереальності зникли, залишилося тільки розуміння: або я його — або він мене. Кілька секунд, і ракета влучає прямо в танк — спалах, гуркіт, клуби чорного диму. Т-72 сповзає вбік, завалюється в кювет, а я як закричу з усіх сил: «Я влучила! Влучила!!!».

Одразу за танком рухалася «коробочка» БРДМ (бойова розвідувальна дозорна машина). Я взяла від напарника нову ракету, навела «Корсар» на ціль і зробила пуск. Але ПТРК не вистрілив — сіла батарея. «Коробочка» спокійно спустилася в посадку й скочилася серед дерев. А мені так гірко стало — це була перша моя невелика поразка... Хлопці принесли іншу батарею й почали відходити.

Командир кричить: «Відходи-
мо!» — аде я розумію, що кодона

«Армія – це теж ніби сім'я, просто велика. Мені тут подобається, це моя стихія».

застопорилася й не наважується йти вперед після підбитого танка. З боку колони стирчала тільки одна башта, напевно, від БМП. Я навела на неї ПТРК і зробила пуск, але не влучила — відстань була надто мала, і я в метушні не зуміла правильно повести ракету.

**Кілька секунд,
і ракета влучає прямо
в танк — спалах,
гуркіт, клуби чорного
диму. Т-72 сповзає вбік,
завалюється в кювет,
а я як закричу з усіх сил:
«Я влучила! Влучила!!!».**

І тоді, коли вже всі відійшли, я сама під'єднала нову ракету, сіла на землю, прицілилася як слід, зробила пуск і влучила. У БМП здетонував боєкомплект — гуркіт був страшений. Тільки після цього я відбігла за хлопцями і сіла в машину. Ми від'їхали, перегрупувалися й зайніяли нові позиції.

Через пів години мене поранило осколком від снаряда. Збоку спалах, одразу за яким відчуття, ніби мене вдарили по нозі великою брилою асфальту. Я закричала так сильно, що мій крик чули хлопці за кілька сотень метрів. Підпovз товариш, відтягнув мене за бронік на узбіччя й наклав на ногу турнікет. А потім ми разом (я підстрибом) побігли до нашої вантажівки ЗІЛ, яка збирала 300-х. Навколо вибухали снаряди й міни, вулиця повністю прострілювалася. Я забилася в куточок кузова й думала одне: якщо ми в цю секунду не вийдемо, сюди прилетить, і ми всі загинемо. Для мене то був найбільш страшний момент того дня...

Я лікувалася в кількох госпіталях, повернулася в підрозділ і знову воюю. Тепер як оператор «Стугни». Наш ПТРК також відзначився — знищив російську БМП. Вдалий постріл зробив взволнений

P.S. За знищену ворожу техніку
Валерію нагородили орденом «За
мужність» III ступеня, крім того,
дівчина відзначена державною
 медаллю «Захиснику Вітчизни»

+ Море рецептів
серпневих закруток
і невигадана історія
кохання – «Красти вінчальні
ікони – великий гріх»

● НАША ІСТОРІЯ

Фотоколаж із сайту galinfo.com.ua

«Це велика честь для нас. І з огляду на виконання бойових завдань нашою бригадою – ми гідні цієї честі!»

І як раніше не додумались:
вояки 80-ї ОДШБ хочуть
захищати Україну
з ім'ям Шухевича

З ініціативою присвоїти 80-й окремій десантно-штурмовій бригаді ім'я генерал-хорунжого Романа Шухевича виступили бійці цього тактичного військового з'єднання

Василь KIT

Про це 24 каналу розповів воїн АТО/ООС та військовослужбовець бригади Ігор Фльорко. Він сказав: здивований, що така ідея раніше ніколи не спадала на думку, адже це просто геніально. «Я переглянув, скільки наших військових підрозділів носять імена тих чи інших видатних українських діячів — таких чимало: наприклад, 14-та бригада імені князя Романа Великого, 24-та бригада імені короля Данила», — поділився роздумами військовий. За його словами, бійці вирішили піти тим самим шляхом, але обрали ім'я більш сучасної історичної постаті, однак якщо поглянути на назви інших бригад, то там жодного діяча ОУН чи УПА, а це надзвичайно важливий період у визвольній історії України.

«Ми на цьому наполягаємо і збираємо підписи у бойових підрозділах. Ми б дуже хотіли, аби нашій бригаді присвоїли ім'я генерал-хорунжого Романа Шухевича. Це велика честь для нас! І з огляду на виконання бойових завдань нашою бригадою — ми гідні цієї честі», — зазначає Ігор Фльорко.

Додамо, що на звернення бійців 80-ї бригади вже відреагував голова Львівської ОВА Максим Козицький. Адже Шухевич — єдиний військовий діяч такого рівня в українській історії, який є уродженцем Львова. Бригада — львівська, а ворог не змінився. Очільник ЛОВА попросив усіх, хто причетний до прийняття рішення, посприяти його ухваленню.

**Номер вже
у продажу –
запитуйте
в листонош-
чи в точках
продажу
«Роси!»**

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Андрюс Тапінас: «Побачивши, з яким завзяттям литовці збиралі кошти, турки вирішили подарувати нам «Байрактар».

Як литовський журналіст спонукав світ збирати гроші на «Байрактари» для України

Анастасія РІНГІС,
для pravda.com.ua

Закінчення. Початок на с. 1

— Литовці — не найбагатші європейці. Ви були певні, що зберете потрібну суму? — поцікавилася в Андрюса «Українська правда».

— Уся Литва за кількістю населення менша, ніж столиця України. І на четвертий місяць війни, звісно, 5,9 мільйона євро — це значна сума. Але я маю велику аудиторію (в соцмережах). — Ред., понад 200 тисяч підписників. Вони активні, люблять щось робити разом зі мною. Крім цього, нас одразу підтримали відомі люди, серед яких була навіть наша прем'єр-міністерка, колишній президент Литви Даля Грибаускайте.

І після першого дня стало зрозуміло, що збір перетворюється на хвилю національного сძдання. Литовці не просто самі жертвували, а залучали своїх друзів, родичів, клієнтів. Митці продавали картини та перераховували гонорар на наш рахунок, була пара барменів, які робили шоти клієнтам за донати на «Байрактар».

Після другого дня сума становила 3,5 мільйона євро. А потім, як у фільмі, вийшла вдала розв'язка, коли турки вирішили подарувати нам «Байрактар» і відмовилися брати гроші від литовського народу.

Але вони подарували сам дрон, а військову начинку (блізько 20 ракетних установок) прибралише міністерство оборони. На цю закупівлю міз зібраних коштів перерахували 1,5 мільйона. Ще зсталося 4,4 мільйона євро на гуманітарні питання.

Ми розуміємо, що лише зброя зупинить агресора. Іншого виходу немає.

Іще 350 тисяч євро ми спрямували на медичну допомогу. Отже, зібрали на «Байрактар» 5,9 мільйона євро, завдяки щедрості турецької компанії ми приблизно на таку ж суму підтримали Україну, купивши інші необхідні речі.

— Важко згадати випадки, коли у Європі громадські ініціативи збирала гроши на летальну зброю. Зазвичай люди скідаються на благодійні гуманітарні проекти. Ви зіткнулися з критикою та нерозумінням?

— Мені таке запитання ставили журналисти BBC, мовляв, як журна-

ліст може збирати гроші на зброю? І я їм відповів: підніміть голову вгору, подивіться, чи не лягть бомби. Ні — і це завдяки ЗСУ. Ми хочемо, щоб війна закінчилася і щоб вона закінчилася перемогою України.

«Байрактар» — це наш спосіб показати світові, що ми, прості громадяни та миролюбні люди, розуміємо значення закупівлі летальної зброї для України та готові жертвувати своїми грошима. Ми розуміємо, що лише зброя зупинить агресора. Іншого виходу немає.

Якби весь Євросоюз допомагав Україні так, як допомагають балтійські країни та Польща, ця війна була буже закінчена. Якби Німеччина та Франція надсилали стільки зброї, скільки надсилає Литва — війна була буже була закінчена.

Саме тому ми зараз працюємо з міністерствами кількох європейських країн, щоби організувати таку акцію на європейському рівні.

ДО РЕЧІ

У березні 2022 року до Литви приїхала велика кількість біженців з України. На той момент у місцевих обмінних пунктах курс на купівлі гривні був надто низьким: за 1 євро пропонували 90 гривень. Відтак Андрюс Тапінас домовився з одним із операторів ринку зафіксувати курс на рівні 40 гривень та оголосив народний збір коштів на справедливий обмін, щоб збити спекулятивний курс. Литовці пожертвували 110 тисяч євро, які придбали українці. А зібрану гривневу грошову масу фонд Тапінаса відправив на ЗСУ.

— Мені таке запитання ставили журналисти BBC, мовляв, як журна-

● НЕСПОДІВАНІЙ ПОВОРОТ

Розшукали сина у ворожій державі завдяки допису в соцмережі

Олена КАЛЕНЮК

Закінчення. Початок на с. 4

На превелике щастя, першу інформацію вони знайшли завдяки соцмережі: натрапили на пост гомельської медсестри, в якому та описувала, що у її медзакладі лікується їхній Сергій.

Повідомлення, поширене користувачами соціальної мережі, виглядало так: «Сорокопут Сергій Вікторович, 24.10.2007 р. Из села Ягодное Черниговская область... Родители возможно в Ягодном. Распространите пожалуйста, чтоб родители знали, что мальчик жив». Медсестра зазначила й номер для зв'язку...

На той час українська армія уже вигнала окупантів, люди змогли вийти з підвалу. Відтак мама Сергія одужала і разом з усіма переймалася пошукали. Про перший зв'язок із сином Світлана Сорокопут дісі не може згадувати без сліз: «Він плакав, і я плакала... В нас інтернет не ловив, ми по городах бігали, аби з ним поговорити. Він питав: «Ви мене кинете?». Ну як, кажу, ми кинемо? Ми тебе заберем, почекай».

Закордонні документи мала з усіх тільки сестра Аліна, тож за сприяння правоохоронців області стала готуватися в дорогу. На біду, дівчина захворіла на вірянку, і повернення довелося відкласти аж на 2 дні тижні.

Начальниця відділу ювенальної превенції поліції Чернігівщини Оксана Огненко згадує, що білоруські медики пішли їм назустріч та притримали хлопця у лікарні: «Якби його перевели до санаторію чи за-

Йому тільки 14 літ, а росіяни мало що не убили його снарядом, а потім заледве не зробили з нього сироту.

Ваша передплата — це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Баймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти 1000 гривень!

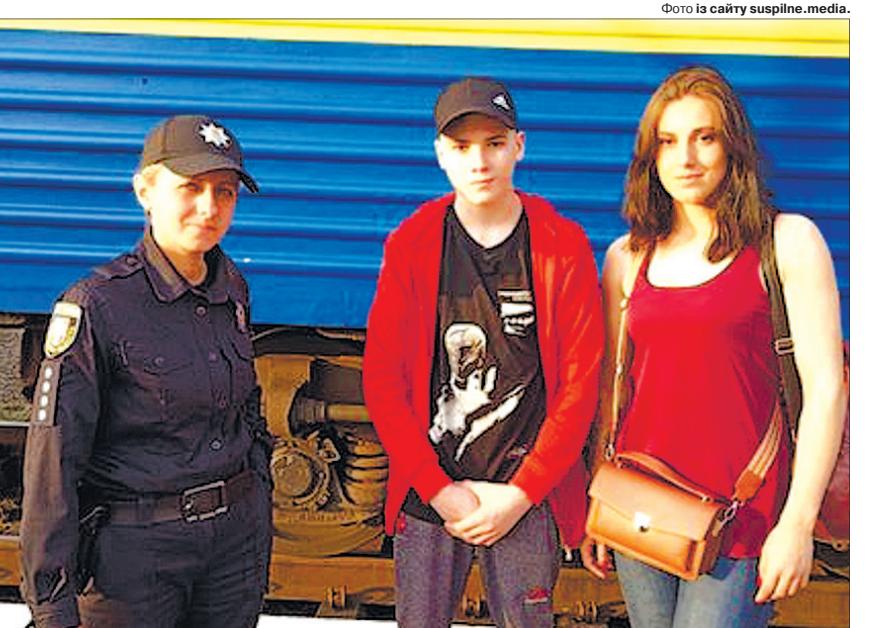
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області),

60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

Розкажіть
про акцію сусідам!

Це фото з вокзалу нагадуватиме братові й сестрі про пережиту біду.

кладу інтернатного типу, то було б набагато важче звідти його забрати». Шлях Аліні до Гомеля, який від Ягідного за 130 кілометрів, тепер лежав через Польщу до білоруського Бреста, потім до столиці — Мінська. Звідти вже до Гомеля. На зворотному шляху Аліна із Сергієм вирішили ризикнути й спробувати пройти через білорусько-український кордон у Волинській області. Правоохоронці були готові до різних сценаріїв розвитку подій. Тісно співпрацювали із прокуратурою області та прикордонниками. Аліна згадує, що й наприкінці подорожі мали сюрприз: «На кордоні з білоруського боку ми

години три провели, бо з випискою було непорозуміння: там було написано «Слава Україні!». Тобто лікар був українець, і він так красиво підніс все, але не подумав, що доведеться перетинати кордон країн-агресора... Нам спочатку не повірили, коли все пояснили, їдуже довго все перевіряли. Потім пішки близько двох кілометрів ішли, а там нас зустріли поліцейські».

Нині Сергій Сорокопуд очікується і мікру, чи вдастся повернутися йому до заняття улюбленним видом спорту — боксом.

За матеріалами
«Суспільне Чернігів».

● АРТФРОНТ

Сьогодні українські воїни уособлюють і Бога, і Адама.

Французька художниця перетворює відомі полотна на колажі про війну в Україні

Фанні Левевальє використовує знімки українських фотографів та поєднує їх із відомими витворами мистецтва від Мане, Далі, Мурільо, ван Гога

«Створення Адама» — фреска Мікеланджело Буонарроті.

Софія ГАВРИЛЮК

Починаючи з кінця лютого, французька преса друкує чи мало фотографій російського вторгнення в Україну. Образи на них, як каже художниця Фанні Левевальє, зворушили її страшні. Відома мисткиня — серед тих іноземців, які не тільки не кажуть собі, що їх не стосується війна в далекій країні, а й підштовхують політиків своїх держав до дій. «Коли дивлюсь новини, я опиняюсь у подібному становищі перед цими фотографіями з України. Вони викликають емоції та почуття, але ми, глядачі, безпорадні щодо ситуації, в якій живе український народ. Прогалина, іноді анахронізм, яку створюю у своїх роботах, окреслює нашу позицію в Західній Європі щодо України», — пояснює Фанні.

Фанні пояснює людям, що через ці роботи намагається висловити почуття, співчуття та захоплення українською нацією, яка не припиняє боротися. Кожен колаж художниця створює близько 4-5 годин. На цей час у її профілі в соцмережі є вже понад 75 робіт. Вони про мужність, воїнство, силу волі і про кохання.

За матеріалами «УП Життя», «Наш Кіїв».

● НАРЕШТИ!

Фото із сайту tabloid.pravda.com.ua.

«Маршинці нагадали мені, як важливо не втратити почуття причетності до своєї Землі».

Софія Ротару у рідному селі оголосила «бій» путіну

«Приїхала на місце сили!»

Василіна СМЕТАНА

Співачка Софія Ротару 7 серпня відзначила ювілей – легендарній артистці виповнилося 75 років. На своїй сторінці в соцмережі вона опублікувала свіже фото – співачка сидить на порозі будинку в селі Маршинці Чернівецької області, де вона народилася і виростала.

При цьому допис в Instagram зроблено російською мовою. «Приїхала на місце сили! Тут я росла, пішла до школи. Тут почала співати. Рідні Маршинці нагадали мені, як важливо не втратити почуття причетності до своєї Землі, відчувати зв'язок із тими, хто дав тобі життя, виховав та підтримував у твоїх починаннях», – написала вона.

Артистка також розповіла про гуманітарну ініціативу, яку вона підтримує «з перших днів початку повномасштабної війни». Йдеться про «проект, який дбає про дружин і дітей військовослужбовців, котрі пішли на фронт, і матерів з дітьми, які втратили батька та чоловіка на цій війні». Софія Ротару звернулась з проханням підтримати тих, «кому зараз важко, хто справді потребує нашої допомоги, де б ми не перебували і якою б мовою не говорили...».

«Сьогодні не час святкувати ювілей, сьогодні я молюся, щоб, як завжди, за кілька тижнів після моого дня народження, ми святкували День Незалежності України! Аби якнайшвидше замість повітряних тривог у кожному будинку, у кожній родині, у кожному місті нашої прекрасної України звучали пісні про Любов та Мир! Ваша Софія Ротару», – йдеться в її дописі.

ІСТОРІЙ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

як змінити колір гортензії

Фото: Наталя Ухлєбен, міжнародний фотограф, працює в Україні та за кордоном. 58-річний Борис Денисович, 34-річна Юлія Коваленко. Керівниця підприємства, яке займається продажем квітів та іншими належностями з садово-паркової тематики.

Наши «Джонсонюк» – батько 7 дітей – готовий і далі мінятися підгузки!

«Поки не почую від Володи два слова з фронту, робота ніжка до руки не іде...»

Реклама про труси для британського прем'єра Бориса Джонсона

Номер вже у продажу – запитуйте у листонош чи в точках продажу преси!

А В ІНШОМУ НАШОМУ ВИДАННІ – МІСЯЧНИКУ «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ» – ЧИТАЙТЕ ІСТОРІЮ ТРЕТЬОГО ОДРУЖЕННЯ БРИТАНСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА БОРІСА ДЖОНСОНА.

● КОЗАЦЬКОГО РОДУ!

«Ми готові були стріляти»: Положинський розповів, як ледь не вбили побратима через російську мову

Український співак та екс-лідер гурту «Тартак», уродженець Луцька, який воює на передовій, поділився спостереженнями, яке значення має мова на фронті

Фото з особистого архіву Олександра ПОЛОЖИНСЬКОГО.

Лія ЛІС

Музикант згадав, що якось його побратим заговорив у темряві російською – і ледь не поплатився життям. Військові не сподівались, що до них може хтось прийти вночі, та ледь не вбили захисника, оскільки не відзнали його.

//

Для мене незрозумілим лишається той факт, що люди, які здатні легко перейти на українську мову, цього не роблять.

«В одну із ночей, коли у нас веліся активні обстріли і були поранені, ми сиділи всі на своєму посту, ззаду хтось підійшов і звернувся до нас російською мовою. Ми в темряві не ідентифікували цю людину і реально були готові до того, щоб відкрити вогонь, якби в певний момент не зрозуміли, хто це. Це була стресова ситуація, в якій людина автоматично перейшла на ту мову, якою їй легше розмовляти», – розповів Положинський у програмі «Незламна

Сашко запевняє, що під час перемовин засобами зв'язку захисники розмовляють українською. Якщо хтось переходить на російську, це вже «викликає певну підозру».

ДО РЕЧІ

Співак і боець також дав свій прогноз на те, коли закінчиться гаряча фаза війни: «Я не є експертом, але мені здається, що час від часу я чую з того боку якісь там заяви, погрози та інші такі речі публічного характеру, які свідчать про те, що вони самі розуміють, що надовго їх не вистачить. Ми ж не втрачаємо ні віри в перемогу, ні єдності, незважаючи ні на що. Росія буде знищена», – заявив музикант. Він додав, що не є оптимістом, намагається бути реалістом. Тому не відкидає варіант, що й сам не зможе пережити війну.

Сашко Положинський сподівається, що усі мешканці країни перейдуть на державну мову: «Для мене незрозумілим лишається той факт, що люди, які здатні легко перейти на українську, цього не роблять».

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Чому Зеленський відібрав стипендію у відомого фігуриста

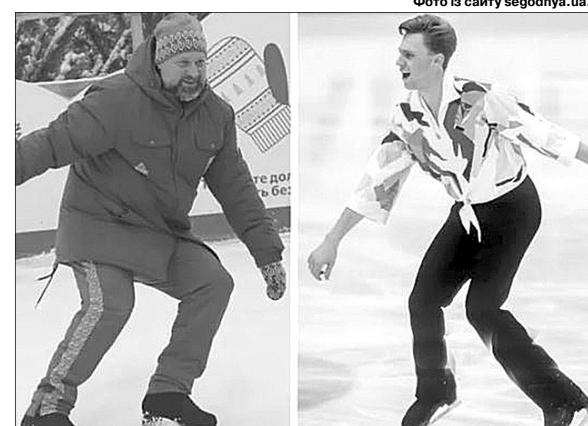
Бо не треба розважати своїми танцюльками ворогів

Петро ПАС

Глава держави позбавив довічної стипендії українського фігуриста, чемпіона XVI зимових Олімпійських ігор з фігурного катання на ковзанах та віцепрезидента Української федерації фігурного катання 53-річно-

го Віктора Петренка через його виступи на території росії після початку повномасштабної війни.

Не вкладається у голові, але фігурист у липні цього року(!) взяв участь у льодовому шоу «Аленчик цветочком» у російському Сочі, попри роз'язану російською федерацією жорстоку війну проти України! Його вченик засудили Національний олімпійський комітет та Українська федерація фігурного катання.

Нехай приплясуете з російськими ведмедями!

Крім цього, президент федерації виключила Віктора Петренка зі свого складу.

А чи не здається вам, що і цього замало? Так тих зрадників треба позбавляти українського паспорта!

+ Море рецептів серпневих закруток і поради квітникарям: як змінити колір гортензії і навіщо закупувати цвях у горщик із трояндами.

● ШОК!

Антивакцинати довели жінку-лікаря до самогубства

Європейські ЗМІ палко обговорюють загибель австрійського лікаря Лізи-Марії Келлермайр

Василіна СМЕТАНА

Тіло 36-річної жінки знайшли 29 липня у її кабінеті. Австрійська поліція вважає, що медик накла-ла на себе руки. Причиною самогубства стало цькування в соцмережах, жертвою якого Келлермайр була протягом кількох місяців. Вона отримала сотні погроз, але поліція не хотіла займатися цією справою.

Ліза-Марія залишила кілька прощальних листів. Іхній зміст підтверджує версію про самогубство. В них вона звинуватила у бездіяльності та байдужості поліцію та лікарську палату Австрії, до якої також неодноразово зверталася з проханням про допомогу.

Про Келлермайр в Австрії голосно заговорили на початку 2021 року. Ліза-Марія активно агітувала співвітчизників робити щеплення проти коронавірусу та критикувала так званих антивакцинаторів. Навесні 2021-го вона відкрила власну практику. У її клініці також робили щеплення проти COVID-19. Наприкінці минулого року австрійська влада ввела обов'язкову вакцинацію. Це спричинило масові протести. Противники щеплень звинувачували в усьому лікарів і, звісно, Келлермайр. У соцмережах почалося справжнє цькування.

Ліза-Марія залишила кілька прощальних листів. В них вона звинуватила у бездіяльності та байдужості поліцію та лікарську палату Австрії.

Тоді вона зняла на відео демонстрантів та виклада-ла запис у соцмережах. Наступного дня австрійська газета Der Standard підтвердила, що клініка у Вельсі перебувала в облозі протягом кількох годин. Проте місцева поліція це спростувала та назвала історію фейком.

Цькування в соцмережах привело до того, що їй довелося закрити приватну практику.

Антивакси отримали карт-бланш. Вони стали називати Келлермайр бреухою. Цькування в соцмережах посилилося. Ліза-Марія почала отримувати послання з погрозами фізичної розправи. Були й такі, що обіцяли

убити її та весь персонал її клініки. Але поліція знову не хотіла займатися цією справою.

Келлермайр вирішила найняти приватну охорону. Вона витратила близько 100 тисяч євро на це. Ліза-Марія перестала йти на ніч додому, но-чувала у клініці. Зрештою цькування в соцмережах призвело до того, що їй довелося закрити приватну практику. Пацієнти були налякані, перестали відвідувати клініку. Мабуть, це стало останньою краплею...

Президент Австрії Александр ван дер Беллен побував у колишній клініці Келлермайр. Він закликав співвітчизників об'єднатися проти ненависті та покласти край залякуванням у мережі. «Ненависті та нетерпимості немає місця в Австрії», — сказав глава держави.

Заява про екологічні наслідки

Нове будівництво цеху із виготовлення деталей дерев'яних виробів стандартних будівель, побутових приміщень, котельні, сушарки, складу з накриттям та допоміжних господарських будівель і споруд на вул. Полуботка, 25 в смт Олиця Луцького р-ну Волинської області

У рамках проекту передбачається нове будівництво цеху із виготовленням деталей дерев'яних виробів стандартних будівель, побутових приміщень, котельні, сушарки, складу з накриттям та допоміжних господарських будівель і споруд на вул. Полуботка, 25 в смт Олиця Луцького р-ну Волинської області. Продуктивність проектованого підприємства — 400 комплектів дерев'яних будинків.

Перелік очікуваних негативних впливів:
- повітряне середовище — при експлуатації: викиди забруднювальних речовин при механічній обробці та пропарюванні деревини, викиди продуктів спалювання палива (відходи виробництва) та роботі двигунів внутрішнього згорання автонавантажувачів.

- водне середовище — утворення господарсько-побутових, виробничих та дощових стоків;

- ґрунт — тверді побутові відходи, відходи виробництва;

- рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти — заповідні об'єкти в зоні впливу відсутні, цінних насаджень на території не виявлено, шляхи міграції тварин — відсутні;

- навколошне соціальносередовище (населення) — вивчається через механізм публікації в засобах масової інформації;

- навколошне техногенне середовище — не очікується.

В процесі експлуатації підприємства утворюються:

викиди в атмосферне повітря: кислота борна — 0,0001 т/рік; речовини у вигляді сусpenдованих твердих частинок — 6,182 т/рік; оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту $[NO + NO_2]$) — 6,4348 т/рік; азоту(1) оксид (N_2O) — 0,1664 т/рік; оксид вуглецю — 7,6228 т/рік; вуглецю діоксид — 4300,107 т/рік; неметанові легкі органічні сполуки (НМ-ЛОС) — 1,8714 т/рік; метан — 0,208 т/рік.

стічні води: господарсько-побутові — 0,675 м³/добу; дошовий стік — завислі речовини — 0,535 т/рік; нафтопродукти — 0,0027 т/рік.

відходи: тверді побутові та виробничі відходи — 18,4 т/рік.

Аналіз автоматизованого розрахунку розсювання викидів забруднювальних речовин показав, що рівень забруднення атмосферного повітря на межі санітарно-захисної зони об'єкта планованої діяльності та житлової забудови не перевищує гігієнічних нормативів.

Господарсько-побутові стічні води — очищаються на локальних очисних спорудах повної біологічної очистки, продуктивністю 1 м³/год, виробничі стічні води (від котельні) — збираються в охолоджувальний колодязь, у міру накопичення передаються на очистку згідно з договором.

Проектом передбачена система роздільного збирання та накопичення відходів. Для збору тимчасового складування кожного виду відходу на підприємстві є спеціально відведені місця. У міру накопичення відходи видаляються з території об'єкта і передаються іншим господарюючим суб'єктам для подальшої обробки, утилізації, знешкодження, поховання тощо.

Планована діяльність не спричинить розвитку небезпечних геологічних процесів та явищ.

Генеральним планом передбачено благоустрій території з облаштуванням проїздів та озелененням території.

● СВІТ З НАМИ

Фотоколаж із сайту glavred.info.

Юлія сказала, що він «рішуче і широ» говорив про війну.

Принц Гаррі поспілкувався з Тайрою після її повернення з полону

«Надихнув продовжувати боротьбу»

Василь КІТ

Онук королеви Великої Британії Елизавети II принц Гаррі зателефонував відомій українській волонтерці Тайрі після її звільнення з російського полону, в якому вона пробула три місяці. Відомо, що наша волонтерка бере участь в «Іграх нескорених» у складі української делегації, а принц Гаррі є ініціатором проведення цих змагань. Британська преса пише, що принц Гаррі задзвонив Тайрі через тиждень після того, як її звільнили з московського полону. Вона сказала, що він «рішуче і широ» говорив про війну. «Він просто надихнув мене продовжувати боротьбу». Сказав, що підтримує Україну і всіх нас», — зазначила парамедик. Тайра також розповіла британським журналістам, як її допитували протягом усіх місяців ув'язнення й казали неправду про те, що Україна була вже знищена.

Нагадаємо, Юлія Паєвська (Тайра) з 2014-го вісім років рятувала життя військових і мирних мешканців на Донбасі. 16 березня вона потрапила в полон у Маріуполі.

Більше публікацій на сайті

VOLYN.COM.UA

● СІМ «Я»

Вчасне вибачення

— Мам, дивися, яку круту річ я собі прикупив!
— Крута?! Та я подібною підлогу мию. Не ганьбися

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Подруга переповідала, як невдало вона поспілкувалася напередодні із сином (він підліткового віку). Той прийшов похвалитися штанами, які вибрав собі на секонд-хенді, і почув бурхливе несхвалення. Можна собі уявити, що відчув хлопець від такої реєпліки мами, авторитетної для нього людини. Власне, подруга, з дозволу якої я передаю її ситуацію, зауважила, що, як тільки побачила обличчя малого, одразу пошкодувала про сказане. Миттю згадала про шкідливість імпульсивних реакцій та про усілякі рекомендації на кшталт «перш ніж відрізати, порахуйте хоча б до п'ятиріччя». Забігаючи наперед, скажу, що ця жінка недовго зважувала, що для неї цінніше: неприємна правда чи самооцінка її дитини, яка ще на стадії становлення.

Коли ти підліток і тобікажуть, що в тебе щось не те зі смаком, що ти абсолютно не вмієш вибирати, — це як вирок (маю на увазі не тільки покупки). Що можна після такого відчувати? Гіркоту, злість, бажання захиститися? Коли не розуміють близькі люди, яким ти довіряєш, дуже важко, а коли вони ще й засуджують — боляче... Вплив сказаного з якогось дріб'язкового приводу буває неадекватно великом, бо ж слово — справді психологічна зброя.

Подруга переповіала, що хвилин з десять вона таки обдумувала, «дати задній хід», чи ні. Але перед очима стояло спаленіше обличчя сина, тож вона пішла в його кімнату із зізнанням, що погарячкувала. (Уже пізніше вона таки сказала йому, на що би радила звертати увагу при покупці вживаних речей, але прозвучало це беземоційно й по-дружньому.)

Сімейні ситуації часто пропонують нам типовий вибір у рішеннях: своєрідні терези, на одній шальці яких — навчити дитину, як треба, а на другій — сприйняти її вибір, який не підтримуємо, спокійно. Хоча хто сказав, що перше не можна акуратно вплітати в друге?

Якщо маєте свої історії на цю тему — запрошую до літися! Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

У Львові два місяці рятували немовля, народжене з вагою 650 грамів

Життя його братові-близнюку, на жаль, зберегти не вдалося...

Фото із фейсбук-сторінки Львівська Обласна Дитяча Клінічна Лікарня Охматдит.

Лія ЛІС

Медики Львівської обласної дитячої клінічної лікарні Охматдит упродовж двох місяців боролися за маленького Сашка, який вжив при народженні всього 650 грамів. Його брат-близнюк, попри всі зусилля лікарів, на жаль, не вижив.

Про це співробітники клініки повідомили на своїй сторінці у Facebook.

«У його маленькому житті вже було багато невтішних діагнозів і оперативні втручання, але він усе це успішно поборов і тепер житиме за двох — за себе і свого брата», — написали медики.

За їхніми словами, коли мама Олена виношувала хлопчиків, на останніх тижнях вагітності занедужала на коронавірус. Після хвороби дізналася, що одна дитина, Данилко, страждала від багатоводдя, а Саша був без води, затиснутий під ребрами, з викривленими ніжками і грудною кліткою. Хлопчики народилися на 28-му тижні: Данилко з вагою 1 050 г, а Саша — 650 г. Данилко прожив лише 13 днів, а Саша почав свій довгий шлях боротьби за життя. «Два місяці його виходжували у відділенні анестезіології та інтенсивної терапії новонароджених. Крім професійного ме-

“

У його маленькому житті вже було багато невтішних діагнозів і оперативні втручання, але він усе це успішно поборов і тепер житиме за двох.

Саша росте, набирає вагу, має хорошу динаміку лікування і радує своїми досягненнями.

дичного догляду, працівники оточили крихітку материнською турботою і любов'ю», — розповідають співробітники Львівського Охматдиту.

Саші діагностовано сепсис, дихальні розлади, пневмонію. А коли хлопчика перевели до відділення педіатрії, виявилося ще одне важке захворювання — остеоміеліт. Боротися за життя знову довелося в реанімації.

Коли малюк повторно потрапив у педіатрію, медики виявили в нього

Активістка Оксана Коваленко

пізню анемію недоношених, ретинопатію недоношених і незрілість усіх систем. Були проведені оперативні втручання з приводу пахових гриж і ретинопатії.

Зараз дитина перебуває під наглядом відразу декількох фахівців: невролога, офтальмолога, хірурга і педіатра.

За словами лікарів, Саша росте, набирає вагу, має хорошу динаміку лікування і радує своїми досягненнями.

● ЛЮБОВ – ЗЛА...

Після розлучення путін зробив колишню дружину та її коханця мільярдерами

Вони живуть у ЄС і без санкцій

Лія ЛІС

Людмила Путіна після розлучення зі своїм чоловіком, президентом РФ, отримала від російської держави історичну будівлю в центрі Москви, громадську організацію, в яку передавали мільйони доларів держпідприємства, а також купила частку в компанії, яка видає мікрокредити росіянам. А її новий чоловік, Артур Очеретний, який на 20 років молодший, завдяки путіну став рублевим мільярдером.

Про це йдеться у розслідуванні, опублікованому на сайті ув'язненого російського опозиціонера Олексія Навального. Розслідувачі виявили, що громадська організація, яку очолила колишня перша леді, «Центр розвитку російської мови», отримала в дар від держави будівлю в Москві, на вулиці Воздвиженській, 9. Опісля організація змінила назву на «Центр розвитку міжособистісних стосунків» і почала здавати це приміщення в оренду. На цьому вони заробляють мільйони доларів на рік. Також Людмила Путіна

Фото із сайту biographre.ru.

Ні Людмила, ні її новий чоловік досі не потрапили під санкції.

нарахунок свого фонду одержує гроши від держпідприємств, а ще має частку в компанії, яка видає кредити.

За отримані гроши колишня дружина путіна придбала нерухомість

у Франції, де вона разом із чоловіком проводить більшу частину свого часу. При цьому ні вона, ні її новий чоловік досі не потрапили під санкції.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Який із них справжній?

Головний розвідник України підтвердив, що путін має двійників

Фактично росію керує «колективний кремль», якого активно підтримує зазомбоване населення

Антон КРАВЧУК

Начальник Головного управління розвідки Міноборони України (ГУРМО) генерал-майор Кирило Буданов вважає, що російського президента можуть замінювати двійники. За його словами, «різних путінів» помічають уже багато років. Якщо порівняти путіна, якого «показували» з 1999-го до 2010 року (хоча й тоді іноді «працювали» двійники), і сучасного, то можна переконатися, що це різні люди, стверджує Буданов.

На користь наявності у путіна двійників, додає він, може свідчити інформація про проблеми президента РФ зі здоров'ям. Це може випливати з відмінностей, які можна спостерігати під час різних появ російського лідера на публіці. «У них різні звички, різні манери, різна хода, іноді навіть різний згорт, якщо добре придивитися», — стверджує розвідник. Окрім поведінкових нюансів, є відмінності й у зовнішності. «Картинка, скажімо, вуха, — різна. А це як відбиток пальця,

Якщо порівняти путіна, якого «показували» з 1999-го до 2010 року і сучасного, то можна переконатися, що це різні люди, стверджує Буданов.

у кожної людини картинка вуха унікальна. Не може повторюватися», — каже начальник ГУРМО.

Журналісти знайшли у мережі навіть «таблицю двійників путіна». У ній зібрано всі «версії» російського президента, серед яких: «балакун», «удмурт», «дипломат», «банкетний». Залежно від того, на якому заході потрібно з'явитися путіну, можуть змінювати його «дублерів». У них, як зазначали ЗМІ, різні риси обличчя, мочки вух, підборіддя, різна форма голови і навіть різня лінія росту волосся, межі брів.

«Це «колективний путін» — максимально правильне формулювання... Хто сьогодні виконує роль умовного очільника кремля — питання абсолютно відкрите», — підсумував Буданов.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Король серпня — баклажан

Справді, хіба можна уявити меню останнього літнього місяця без цього овоча? Страви з цим інгредієнтом смачні, поживні й корисні. Пропонуємо добірку рецептів із синенькими і сподіваємося, що прихильників у нього стане ще більше

РУЛЕТИКИ

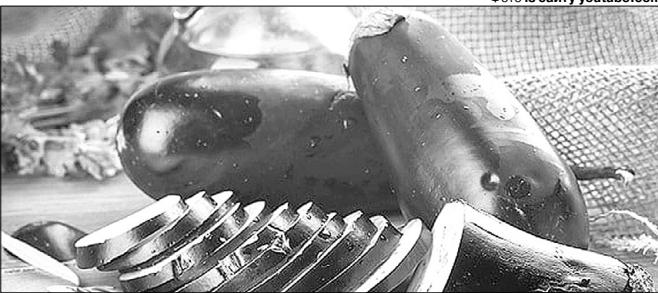
Інгредієнти: 3 баклажани, 1 помідор, 3–4 зубки часнику, зелень (кріп, петрушка), 100 г плавленого сиру, 2 ст. л. олії, чорний мелений перець, сіль — за смаком.

Приготування. Баклажани помити, обсушити, зрізати хвостики і покраяти вздовж тонкими смужками. Пересипати сіллю і залишити на 30 хвилин, а потім промити. Помідор нарізати невеликими скибочками. Подрібнити зелень, вичавити часник. Плавленій сир також покраяти невеликими брускочками. У розігріті сковороді на олії обсмажити баклажани з обох боків до золотистого кольору. Кожну смужку змастити часником, на її край викласти шматочок помідора, сир, дрібку зелені, посолити, поперчисти і скрутити рулетиком. Щоб не розгорнулися, можна скріпити дерев'яними шпажками. На змащеній маслом сковороді обсмажити рулетики на невеликому вогні, поки сир розплавиться.

САЛАТ «ПАН БАКЛАЖАН»

Інгредієнти: 3 баклажани, 1 велика цибулина, 3 яйця, 3 ст. л. оцту, 80 мл води, сіль, перець, цукор, майонез — до смаку.

Приготування. Баклажани помити, нарізати брускочками, посыпать 2 ст. л. солі і залишити на 20–30 хвилин, щоб пустили сік та позбулися гіркоти. Далі промити й обсмажити на олії до готовності, викласти на паперову серветку, щоб вибрала зайвий жир. Цибулю нарізати тонкими півкільцями й залити маринадом з 1 ч. л. цукру, 0,5 ч. л. солі, 3 ст. л. оцту, 80 мл оропу. Яйця відварити й покраяти соломкою. Змішати баклажани, відтиснути від маринаду цибулю, яйця, посолити, поперчисти за смаком, заправити майонезом.

З точки зору ботаніки синенькі відносяться до ягід. Але нам все-таки звичніше називати їх овочами.

СМАЖЕНІ БАКЛАЖАНИ з СИРОМ ТА ЧАСНИКОМ

Інгредієнти: 1 середній баклажан, 2 помідори, 100 г твердого сиру, 5 зубчиків часнику, майонез, 5–6 гілочек кропу та петрушкі, олія, сіль.

Приготування. Баклажани помити і порізати на кружальця, викласти в глибоку ємність, посыпти сіллю і зачкати 30 хвилин, щоб вийшла гіркота. Після цього промити і просушити паперовою серветкою. Далі кожен шматочок обсмажити з обох боків. Сир натерти на дрібну тертку, вичавити часник і заправити майонезом. Зелень дрібно посікти, помідори нарізати скибочками. Баклажани викласти почергово з помідорами, змащуючи кожен шар соусом та посыпаючи зеленню.

ОВОЧЕВЕ РАГУ

Інгредієнти: 3 баклажани, 1 цибулина, 1 морква, 1 болгарський перець, 2 помідори, 2 зубки часнику, пучок зелені (цибуля, петрушка, кріп, кінза), 1 ст. л. томатної пасті, 2–3 ст. л. олії, 1 ст. л. борошна, 1 ч. л. цукру, лавровий лист, духмяний і чорний перець, коріандер, сіль — за смаком.

Приготування. Баклажани (чистити від шкірки не потрібно) наріжте кружальцями і замочіть у підсоленій воді на 20 хвилин, щоб з них вийшла гіркота. Помідори опустіть в окріп на 1–2 хвилини, зніміть шкірку і покрайте скибочками. Кабачки наріжте напівкружальцями. Перець, очищений від насіння, покрайте соломкою, цибулю — півкільцями. Моркву натріть на крупній терці. Приготуйте зажарку: обсмажте в розігрітій олії цибулю, додайте моркву, болгарський перець і протушкіть 7–10 хвилин на середньому вогні. Потім додайте борошно, далі — томат, добре перемішайте і просмажте ще 2–3 хвилини. У каструлі засипте кабачки, вливіть трохи води і поставте на середній вогонь на 10 хвилин, періодично помішуючи, щоб не підгоріли. Коли вони пустять сік, всипте баклажани. Через 5 хвилин додайте помідори, подрібнену зелень і зажарку. Посоліть, додайте цукор, спеції, акуратно перемішайте і тушкійте ще 3–5 хвилин до готовності. Наприкінці покладіть вичавлений часник, перемішайте і подавайте на стіл.

● СЛАБЕ НА ГОЛОВУ

Куди б не їздив путін, забирає із собою... своє гімно

Серед охоронців кривавого карлика є особливий агент, у якого вкрай важлива місія: прибирати після володаря кремля... ексременти

Віолетта ОРЛОВА,
unian.ua

Психологиня Олена Шершньова стверджує, що володимир путін став диктатором та вбивцею через вплив двох дитячих травм. Вона посилається на дані польської журналістки, юристки та авторки книги «Вова, Володя, Володимир» Крістіни Курчаб-Редліх, яка з'ясувала, що путін змінив свою біографію. Адже в нього було важке дитинство та батьки-тирані.

«Насправді путін народився не 7 жовтня 1952 року в Ленінграді в сім'ї Володимира та Марії Путіних, а у 1950 році під Уралом. Батька він ніколи не зінав, а його мати, Віра Путіна, невдовзі після народження віддала сина своїм батькам. Пізніше жінка влаштувала особисте життя в Грузії та забрала хлопчика», — каже Шершньова. Курчаб-Редліх з'ясувала, що у Грузії вітчим влаштував справжнє пекло для пасинка. Він бив його, морив голодом та жорстоко знущався. Через кілька років хлопчика, «як пакет», передали дідусям та бабусі, а згодом родичам із Ленінграда. Вони й стали його офіційними батьками.

У новій сім'ї малому путіну краще не жилося. Жорстокість його офіційного батька досі пам'ятують однолітки диктатора. Тоді психологію російського президента вже вщент зруйнували дві дитячі травми.

«Таким чином мәмо що найменше дві сильні травми — зміну сімей та фізичне насильство. Через свій дитячий егоцентризм путін став патологічно невпевненим», — зазначила Шершньова.

Психологиня пояснила, що психіка людини може трьома способами сприймати фізичне насильство:

- капітулювати перед травмою і на все життя прийняти роль жертви;

- спробувати втекти від свого болю, наприклад, в алкогольну залежність;

Російський президент мав важке дитинство, яке й спровокувало манію величини та психопатію.

Кожного разу, коли путін їздив за кордон, ця людина забирала президентський поспід назад у Москву. Щоб ніхто не міг взяти ексременти на аналізи і дізнатися про справжній стан здоров'я очільника РФ.

● спробувати компенсувати свою травму, і тоді людина стає більшим катом, ніж були її кривдники.

Шершньова заявила, що патологічна невпевненість путіна з роками тільки посилювалася. Він був настільки непомітним, що однокурсники та викладачі інституту не пам'ятують майбутнього президента РФ. Його називали Недоля і Бліда Моль.

«Путін постійно намагається довести світові, що він вартий уваги і такий, як потрібно. Проте світ щоразу відповідає так само, як і в інституті», — додала психологиня. Вона також зазначила, що в російського диктатора постійно прогресують манія величини та психопатія.

DO RECI

Президент РФ так переймається за своє здоров'я, що зробив його частиною держтаемниці. Його супроводжують близько десятка лікарів, які маскуються під звичайніх охоронців. Але, як дізналися журналісти, є серед них один особливий агент, у якого вкрай важлива місія: прибирати після володаря кремля... ексременти. «Кожного разу, коли путін їздив за кордон, ця людина забирала президентський поспід назад у Москву. Щоб ніхто не міг взяти ексременти на аналізи і дізнатися про справжній стан здоров'я очільника РФ», — стверджує журналіст Paris Match Режіс Жанте.

● УВАГА, КОНКУРС!

«Панська губа, та зубів нема»

Зізнаюся вам у недовченому університетському гріху, бо й досі не зінав, що це прислів'я із заголовку виведе мене на всім відоме «За двома зайцями пожененшя — жодного не впіймаєш». Після цього аж підстрінув на радощах, бо в такі народні перли «улюбильон, аж окроп кипить...»

Грицько ГАРБУЗ

Але насамперед маю нагадати запитання, яке і привело мене до такого відкриття. А хто ще й досі не допетрав, про що це я мелю, читайте запитання і пробуйте на ходу його відгадати, бо відповідь буде майже одразу за ним.

«Гранатобуз із секретом-16»

Цей ост्रів згадується у відомій українській комедії, яка асоціюється з тваринами, аж 43 рази. Спочатку — 11 разів, потім — 16, ще раз — 15. Звісно, я назвав слово-омонім знаменитому острову.

А комедія, до речі, коли вийшла друком, стала дуже популярною. Потім її грали на сцені, а через 78 років і кінематограф зобразив колоритну пані зі шкідливою звичкою, яка стала жертвою любовного трикутника в центрі європейської столиці...

Що за назву острова ми заховали у гранатобузі?

Як відомо, першого разу на це запитання не зміг ніхто відповісти. Довелося його трохи розширювати підказками. Але і з другої спроби тільки двоє (!) учасників заслужили на «чімпанське», надіславши слово-відповідь «Острів

ЯВА — це волинянин-ковельчанин Юрій Харченко і Андрій Куява (правда ж, звучить як пісня: Ява — Куява)! Козакам, які знають, що «частина акту, дії драматичного твору, в якій склад виконавців лишається незмінним», називається «ява», кажемо гучне «Віват!» і бажаємо у мирний час відвідати головний індінезійський остров, а дорогою додому зганяти і на українські Сахалін і Нову Землю. Від імені кожного з вас ми перерахуємо по 100 гривень на допомогу доблесним Збройним силам України.

А перед тим, як оголосимо запитання нового туру, розставимо всі крапки над «і» переднього: у 1883 році знаміната вистава Михайла Старицького, яку він переробив із п'єси Івана Нечуя-Левицького «На Кожум'яках», на почат-

ках називалася «Панська губа, та зубів нема» і лише в дужках зазначалося «За двома зайцями». Усім відомий одніменний фільм режисера Віктора Іванова вийшов лише 1961-го. Оскільки він був українською мовою, йому присвоїли другу категорію, що означало обмежений прокат тільки на території УРСР, переважно в будинках культури і заводських клубах. Проте шалений успіх комедії у глядачів зумовив її подальшу славу: стрічку переозвучили російською мовою і випустили у всесоюзний прокат.

«Гранатобуз із секретом-18»

Коли вони сняться жінкам — до збільшення роду. А поруч — квіти лотоса, ще й пітон і навіть слон... Всяке птаство і звіріна. Лесю Українку, знавчиню міфів і легенд, це теж, переконані, надихало, хоч і лякало. І той обраний, хто нині на них має змогу щодня споглядати протягом певного терміну, напевне, знає, що рушієм всього — зокрема, описаного у цих реченнях «дивного світу» — стала реклама. А речовину, яку цей «дивен світ» рекламиував, ми сьогодні і заховали.

Мішок чого знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 20 серпня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братимиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Виграні кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Не гоніться за двома зайцями, якщо це, звісно, не книга чи фільм. Гарного прочитування і перегляду!

Підписуйтесь на наш
Telegram-канал Історії кохання

